

Szabó Lőrinc Hajnali rigók

Hangos vers

(A hanganyag itt található: https://varazsbetu.hu/mesetar/hajnali_rigok)

Hajnali négykor bekiabáltak,
ahogy a torkukon kifért,
(bár az ablak alatt a fáknak
zöld korcsmáiba még alig ért,
még nem is ért új fénye a napnak)
s mint bolondok, úgy kacagtak,
kurjongattak az ablak alatt vad
vigadozásban a kerti rigók.

Hajnali négykor e szárnyas égi
korhelyek dala ver ma fel.
Micsoda hangok csetepatéi!
Fütyök, sípok, ezer meg ezer!
Bosszantott ez a csibészlárma,
de a szívem nem sokára
együtt dalolt, egy nótára
vert veletek, buta sárgarigók.

S mintha én volnék a hajnal,
mintha én volnék a kert,
úgy megteltem e friss zshivajjal,
úgy telezengett az irigyelt
állati jókedv bölcsessége,
hogy valami könnyű égbe,
földöntúli békességbe
vittek, emeltek a földi rigók.

Hajnali négytől harsogott a
korhelynóta az ablak alatt;
úgy zengett az a dal, hogy azóta
nélküle is csupa fütyű a nap;
csupa fütyű, pedig elhallgattak
s reggelre emlék maradt csak,
hogy milyen éktelenül mulattak
a hajnali kertben a sárgarigók.

(1931)

(A hanganyag itt található: https://varazsbetu.hu/mesetar/hajnali_rigok_)